

Inhoud

Verhuizen	blz 1
Wijheidspreuk nr.20	blz 1
'Kerk' zijn, ...	blz 2
Hobbycentrum de Nonnendaal	blz 3
Vluchtelingenwerk	blz4

Wijheidspreuken nr. 20

Een goede en een ijdele religieus.

Gelukkig de religieus die alleen maar geluk en blijdschap vindt in de allerheiligste woorden en werken van de Heer en daarmee vreugdevol en blij de mensen tot Gods liefde brengt. Wee de religieus die behagen schept in lege en loze woorden en daarmee de mensen aan het lachen brengt.

Wat behoeft deze tekst nog voor een uitleg?

We zijn nogal geneigd gesprekken aan te gaan of zelfs er een te beginnen hoewel het eigenlijk geen inhoud heeft of zelfs roddelen is. Inhoud die tot discussies leidt over onderwerpen waar je eigenlijk niets aan kunt doen of veranderen wat de wereld betreft. Of grappen over anderen die eigenlijk toch alleen maar kwetsend zijn. Daartegen dus zegt Franciscus: „Wee de religieus,....”

Het is toch veel mooier en vreugdevoller en schept Gods behagen als je alleen woorden spreekt die rechtvaardig zijn en een ander opbeuren of juist goed doen. Franciscus heeft niet voor niets gezegd: 'Verkondig het evangelie, desnoods met woorden'. Beter gezegd, 'Doe nu maar goede dingen eerst, woorden zijn pas nodig om iets uit te leggen'.

Bron:
- De geschriften van Franciscus van Assisi.

Verhuizen

In de vorige nieuwsbrief hebt u kunnen lezen dat het Studiehuis Vincentius á Paulo een koper had. Dit is intussen dus serieus geworden. Het pand is sinds augustus verkocht en heeft een nieuwe eigenaar. Vanaf januari 2014 zal Iriszorg gaan wonen en werken in het totaal omgebouwde gebouw.

Wij als gemeenschap mochten als overbrugging blijven wonen en hebben vanaf 1 november ook het pand verlaten. We hebben in die tijd veel gezien, gehoord en staan vol verwondering hoe zo'n pand verandert door klauwhamers, boormachines, beton en vele andere materialen. Op deze manier werd de woonkamer ingedeeld tot vier nieuwe kamers voor nachtopvang en de keuken een stuk kleiner en ontstond een nieuwe wooneenheid. Het plafond werd verlaagd zodat de bovenverdieping beter gebruikt kan worden voor kantooruimte.

In deze tussenperiode zijn wij in contact gekomen met de wijk in het westen van Nijmegen. Een mooie wijk en we voelen er ons welkom, ook al zullen we er zelf ook nog moeten wennen en zij aan ons. Op de laatste pagina ziet u ons nieuwe adres

Natuurlijk richten we ons niet alleen op de wijk, maar onze nieuwe plek vraagt eerst weer aandacht. Vol vertrouwen zijn we er naar toe gegaan en we zien wel wat de Heer ons brengt op onze weg. Alles is *dankbaar zijn* voor wat ons elke dag weer opnieuw gegeven wordt!

Zo'n gebouw wat totaal verandert, maar toch zijn ommuring blijft behouden is een prachtig kijken naar de wereld en de kerk. De kerk lijkt te vervallen, raakt zijn middelpunt in de maatschappij, dorp, stad kwijt wat het voorheen had. Vertrouwen in de kerk is er haast niet meer. Kerken worden gesloten, gebouwen worden verkocht of staan een tijd leeg. Dat wil nog niet zeggen dat de ommuring van het geloof weg is, dat die muren omver zijn geslagen. Neen; juist niet! Gods verbond met Abraham staat muurvast, heeft een fundering die alleen God zelf kan stukslaan. Dit zal niet en nooit gebeuren, daar God trouw is aan Zijn verbond met ons. Innerlijk wil Hij ons ontmoeten en in ons wonen. Nieuwe kamers maken waar licht doorheen straalt, woning maken in ons. Soms doet dat pijn alsof er een hamer bezig is, maar als je het toelaat wordt het een prachtwoning met een krachtige fundering. Net als het gebouw waar we mochten wonen.

'Kerk' zijn, een zaak van priesters en ordes mensen?

'Door de wereld gaan' zoals Franciscus en zijn medebroeders dat deden, ofwel zoals Jezus zijn vrienden op pad stuurt voordat Hij ten hemel werd opgenomen is nogal altijd de levenskunst van de mindere broeders. Beiden zendt hen uit twee aan twee, maar waarom nu juist twee aan twee en niet meer?

Begrijpelijk is het en ook voor ons dat we niet graag alleen gaan. Zoals hierboven beschreven heeft Jezus zijn leerlingen twee aan twee erop uitgezonden (Mc 6,7; Luc 10,1). Ook Paulus en Barnabas zijn zo begonnen. Na lang beraad blijkt dit ook de enige levensvorm te zijn, twee aan twee te gaan. Ieder groter aantal brengt technische en psychologische problemen met zich mee. > >

Niet te vergeten het probleem en de eventuele schrik voor mensen als je met drie of meer bij iemand aanbelt.

Na het apostolische verhaal waren Paulus, Timotheus en Silas in Lystra nog samen. Maar na enige tijd wordt nog alleen gesproken van Paulus en Silas (apc, 16). Wat er met Timotheus gebeurd is wordt niet meer benoemd. Het is duidelijk dat een priester op weg kan gaan met een leek/niet-broeder of een broeder met een niet-broeder, indien deze oprecht deze weg wil gaan. Zij kunnen samen verder als broeders. Dat is een geestelijke ervaring voor beiden. Voor de mensen een teken dat een niet-broeder ook missionair is. Zo kan men zich de eigen rol binnen de kerk met weinig woorden bewust worden. >>

Men kan zo leren dat 'kerk' zijn niet alleen een zaak is van priesters en ordesmensen, maar veeleer dat iedereen ook priester, koning en profeet kan zijn!

Twee aan twee 'door de wereld gaan' als broeder en zusters is niet alleen een levensvorm, het is ook een innerlijke opdracht. Een opdracht die in ons roept om zonder eigen bezit te leven te midden van hen die 'hongerig en dorstig zijn', 'arm en eenzaam zijn'. Twee aan twee schept ook zekerheid, een soort back-up te hebben, om onderweg te toetsen, terug te horen of je op de goede weg bent.

In deze tijd van 'verval van de kerk', worden we juist geroepen om op te staan, te gaan in die wereld die niet van ons is. Te gaan om te herstellen dat wat stuk is gegaan. Franciscus schroomde niet datgene op zich te nemen wat hij tegenkwam. Het werk wat hij kon doen, nam hij aan. Niet zorgen om morgen. Wat hij met zijn medebroeder onderweg tegenkwam en kon doen, was een zegen op die plek en dat moment voor hen en Genade voor de Heer.

Twee aan twee, niet drie aan drie, gezonden worden is niet allen voor ons een roeping, maar voor eenieder die zich geroepen voelt om het Woord te leven en uit te dragen in deze wereld. Niet morgen of overmorgen, maar NU!

Franciscus die San Damiano herstelt.

Bezoek aan Hobbycentrum de Nonnendaal

Welkom

Toen Franciscus besloot op de roepstem in te gaan en deze te beantwoorden met een duidelijk, JA!, had hij nooit gedacht dat er broeders zich zouden aansluiten. Toch werden het er velen. Nu geldt dat voor veel ordes en congregaties, ook al vallen er velen in ons land weg en groeien ze ergens anders in de wereld. Ook voor ons is het alles in Gods hand of Hij deze kleine gemeenschap tot een grote wil maken of het juist klein wil houden. Roepingen zijn er, maar of het die ene orde is of die andere wat er nu juist in jou roept?

Zo mochten we Maarten Das welkom heten bij ons en Vrede en alle goeds toewensen in zijn postulaat, die begonnen is op 15 november 2013.

Maarten draagt nu onze sweater en wordt welkom geheten door broeder Roel, zijn begeleider.

Via een parochielid van de Betlehemkerk, waar we nu sinds augustus naar de kerk gaan, zijn we in contact gekomen met Conrad. Conrad is voorzitter van het hobbycentrum de Nonnendaal.

Hij hoorde over ons en was meteen enthousiast over onze manier van leven. Toen we er op de afgesproken ochtend binnen stapten was er letterlijk en figuurlijk geen drempel die we over hoefden. We werden hartelijk ontvangen en er werd ons meteen koffie aangeboden.

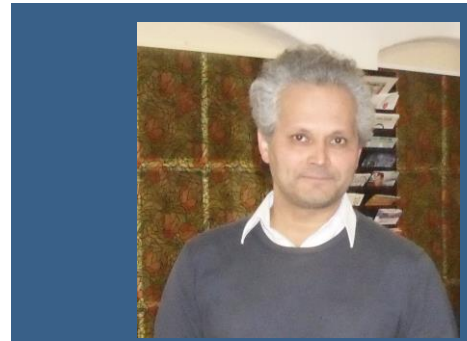
Het was nog even wachten op Conrad. Veel mensen kennen hem en hij is dan ook een druk bezet man.

Bij het hobbycentrum kan iedereen terecht die geen, of gedeeltelijk geen, werk meer hebben en toch nuttig bezig willen zijn. Daarnaast is natuurlijk ook iedereen welkom om zijn of haar verhaal kwijt te kunnen, elkaar te leren kennen, kortom: elkaar ontmoeten staat hier ook voorop. De huiskamer is elke dag open voor een kop koffie of thee.

Zo zijn er cursussen en workshops in hout- en metaalbewerking, fietsreparatie, hand- en schilderwerken etc. Er wordt een breed scala aan cursussen en workshops aangeboden, voor ieder wat wils.

En dan komt Conrad binnenstappen. Hij verontschuldigt zich nog dat hij wat later is. Conrad geeft ons een rondleiding door het centrum. Er is een grote ruimte waar machines staan om planken te zagen, met daarnaast een ruimte waar mensen onder begeleiding hun schoenen kunnen verzolen. Hierna leidt Conrad ons naar boven waar we een goed en heel open gesprek hebben over elkaars achtergronden, beweegredenen met betrekking tot het dagelijks leven en werk wat we doen.

Op een boekenschap stonden twee franciscaner monnikenbeeldjes die dienden als boekensteunen, zo ontdekten we. Daar waren we allemaal helemaal weg van. Conrad gaf ze dan ook meteen de namen broeder Jelle en broeder Roel. Hier konden we erg om lachen. Intussen staan deze beelden in de vitrine op de begane grond zodat iedereen ze kan zien naast de vele andere mooie spullen die mensen daar maken. >>

Conrad (Voorzitter Hobbycentrum)

Conrad ziet het wel zitten als we eens aan de Tweede Oude Heselaan zouden mogen wonen.

Hij heeft zelfs al aangeboden om te helpen met opknappwerkzaamheden. Dit is geweldig om te horen en ook helemaal wat we graag willen. Samen met hulp van de wijk de kerk opknappen en de deuren openen om een plek te zijn waar mensen kunnen komen voor gebed, een gesprek en de mogelijkheid om dagelijks mee te vieren. Vanuit die plek onderweg te gaan, om net zoals bij het hobbycentrum de drempels van uitgesloten zijn, angst, armoede enzovoorts, weg te nemen. Voor ons is nu het hobbycentrum niet zo ver meer als vanaf de Ubbergseweg. Het hobbycentrum staat namelijk in dezelfde wijk. Ook de Bethlehemkerk is vijf minuten met de fiets.

Het is een mooie wijk met veel culturen waar wij met veel vreugde doorheen willen trekken. Gods schepping mogen aanschouwen op de vele manieren die Hij ons aanbiedt.

Ons huis waar we nu mogen wonen. Bredestraat 164, 6543 ZZ Nijmegen

Vluchtelingenwerk

Het mooie huis aan de Ubbergseweg telde vele kamers en natuurlijk had elke kamer wel zijn specifieke spullen. De kamers die als gastenkamer dienden of de kamers die archiefspullen bevatten moesten ook leeg. Dit alles geschiedde wel in anderhalve week tijd. Dat was dus hard werken. Al deze mooie spullen, dan spreken we over hang/legkasten, berceaus, schemerlampen, schilderijen, bankstellen, et cetera, moesten snel uit het huis weg. Wij vonden het erg jammer als deze spullen, die er na trouwe dienst nog telkens goed uit zagen, de weg naar de container zouden vinden. Maar wie zou dit nog in zo'n korte tijd willen ophalen? Vele bedrijven gebeld en zoals we al dachten was de tijd te kort om het nog op te halen.

Tot het woord, "Vluchtelingenwerk" viel. Broeder Jelle had in Amsterdam een jaar bij Vluchtelingenwerk gewerkt en prijst dit nog telkens als zeer hoog. Deze kunnen het beslist gebruiken, was dan ook het idee om ze te benaderen.

Na een duidelijk antwoord 'Jazeker' door de telefoon, maakten we de afspraak om het op te komen halen. Na eerst alles met veel plezier uitgezocht te hebben met enkele mensen van >>

Vluchtelingenwerk kwamen ze het later de week erop ophalen. Vol enthousiasme werd er gesjouwd van boven naar beneden. Zelfs een jongeman, zoon van een der vrijwilligers van Vluchtelingenwerk, hielp volop mee en reed de vrachtwagen. Ook dit ging weer gepaard met veel plezier.

Dit alles deed zowel Vluchtelingenwerk als ons zeer goed, dat deze spullen een kans krijgen om een nieuwe eigenaar te mogen hebben. De neiging is er zo gauw om iets wat goed is weg te gooien, gauw nieuw te willen hebben. We mogen niet vergeten dat wij datgene weg hebben gegooid en zelf nieuw wilden maken' wat zeer, zeer goed was/is. We krijgen de kans het te herstellen! Daarom is het fijn dat Vluchtelingenwerk er zoveel werk van maakt om deze mooie spullen te gaan verkopen en de opbrengst stopt in hun noodfonds. Geld voor die mensen die zelf in een zwaar proces, bijvoorbeeld een zaak, bepaalde dingen niet meer kunnen betalen.

Behandel de vreemdeling als een gelijke uit je eigen volk, zegt ons het Woord uit het eerste Testament. Veel Dank, Vluchtelingenwerk!

Zo willen wij iedereen danken voor de spirituele en financiële steun die wij weer de afgelopen periode mochten ontvangen. Indien u ons wilt steunen zie dan de contact pagina van onze site. Vrede en alle Goeds!

Zomaar een Notitie

Als Franciscus nu eens Sinterklaas gekend had vanaf zijn jeugd, dan zou zijn kamer best wel vol hebben gestaan met het speelgoed van die tijd. Houten karretjes, paarden en niet te vergeten ridders en een kasteel. Fantastisch om mee te spelen. Zijn vader was lakenverkoper en had de mooiste en duurste stoffen met prachtige kleuren. Franciscus zou als kind beslist een ridderpakje hebben gehad. Zijn vrienden zouden wel jaloers zijn geweest als ze hem zagen.

Toen Franciscus zich om had gekeerd en dat andere leven veel belangrijker begon te vinden gaf hij alles weg, althans veel van zijn vaders geld en stoffen. Denkende aan dat hij Sinterklaas gekend had en al dat speelgoed zou hebben gehad, dan zou hij dat ook weg hebben gegeven. Hij kreeg een ander leven cadeau, veel belangrijker. Zou het dan niet mooi zijn, voordat u nieuw speelgoed koopt, als u eerst eens kijkt of u met het goede, oude speelgoed een ander blij kunt maken met Sinterklaas? Het is maar een notitie op het 'niet vergeten bord'!

Tot de volgende Nieuwsbrief

Franciscus' broeders & zusters

Bredestraat 164

6543 ZZ Nijmegen

Website:

www.franciscus-broedersenzusters.info